

Takoj je pošast skočila nanj, a jo je mož prebodel s sulico.

Kmalu nato se je vrnila žena domov. Ko je zagledala, da leži Ham-ham mrtev, je bilo njeno veselje veliko in Strahulja in Pogum sta odslej živela v miru in zadovoljstvu.

Mirko Kunčič: Kaj je videla zvezda?

*Pogledala je kradoma
skoz okno bele kočē
v samotno izbo, kjer nekdo
obupno v noč se joče.*

*In videla je: nad obraz
mrliško bled in truden,
oblit s krojō rdečo,
se sklanja mati žalostna
in krik ji vre iz dna srca:
»Kaj ste storili z njim, ljudje?
Ubili ste mi srečo!«*

*Narahlo je odprl oči:
»O mati, kaj bi skrival?
Odpusti! Sam sem kriv. Pijan
vso družbo sem izzival.
Kako to peče in boli...
Prepozno je kesanje.«
Zahropel je in ves trpeč
omahnil v večno spanje — — —*

*Odplula dalje čez nebo
je zvezda jasna, mila,
od tuge se je v črn oblak —
v črn pajčolan — zavila.*